

Heid Cat zondag 19 vr en antw 52

Wederkomstverwachting

1 in verdriet 2 van Jezus 3 met verlangen

Gemeente,

'Niets is zekerder dan de dood' zegt men weleens. Maar dat is niet waar. Want misschien sterven wij wel niet. Wie zal het zeggen? Want er is iets dat veel zekerder is, namelijk dat Jezus wederkomt om te oordelen de levenden en de doden. En wie weet, maken wij dat wel mee in ons leven. Dat Jezus terugkomt voor wij sterven. Daar staan we vanavond bij stil. En dat kan het allemaal nog dichterbij brengen. Want kijk als het over sterven gaat, dan denk je toch al gauw: och, ik ben nog jong, dat zal nog wel een tijd duren. Zover is het nog niet. Een leugen, want op elke leeftijd kunnen we sterven, maar het zit wel stevig tussen onze oren. Maar de wederkomst maakt ons allemaal even oud of jong. De wederkomst komt voor iedereen tegelijk, of je nou 80 of 8 bent. En dat kan vannacht zover zijn. Alle dingen die daarvoor gebeuren moeten kan God in 1 uur tijd laten gebeuren, zodat Jezus vannacht kan komen. En dan? En dan? Dat klinkt dreigend misschien. Of...of toch niet? Klinkt het in zondag 19 niet juist hoopvol, verwachtingsvol? Dat Jezus komen zal! Het laatste heilsfeit. Laatste element van Jezus' leven als God en mens. Het begon met Jezus, ontvangen van de Heilige Geest, geboren uit de maagd Maria en hier eindigt het mee: die zal wederkomen.

We hebben het gehoord en beleden met de catechismus. Wat nut u Zijn geboorte? Dat Hij als Middelaar mijn schuld helemaal bedekt van begin tot eind. Wat baat ons Zijn lijden? Dat Hij ons van de eeuwige verdoemenis verlost en ons Gods genade verwierf, vrijspraak en verlossing van de vervloeking. Wat nut ons Zijn dood? Dat onze dood een doorgang is tot het eeuwige leven en dat onze oude mens met Hem gekruisigd en gestorven is. Wat nut ons Zijn opstanding? Dat Hij ons Zijn heil deelachtig maakt, ons nieuw leven geeft en zalige opstanding. Wat nut ons Zijn hemelvaart? Dat Hij voor ons bidt en ons Zijn Geest zendt. Wat nut ons Zijn zitten aan Gods rechterhand? Dat Hij ons zegent met hemelse gaven en beschermt en bewaart.

Wat ben je rijk in Christus! Wat een reeks van schatten, niet te tellen nog te bevatten. Wat heeft iemand die Jezus heeft, alles. Iemand die in Jezus gelooft, zich aan Hem toevertrouwt, die kan maar oogsten en plukken. Allemaal weldaden en rijkdommen in Christus. Je beseft het veel te weinig, je beseft het nog niet half. Weg wereld, weg schatten, gij kunt niet bevatten hoe rijk ik wel ben, 'k heb alles verloren, maar Jezus verkoren Wiens eigen ik ben. Duizelt het je nooit? Zoveel rijkdom en dat voor mij? Ja, in Christus. Alleen de ware christen is rijk, zo rijk, echt rijk.

1 in verdriet

En nu heeft vraag 53 het toch nog over troost. Over troost. En troost betekent dat er verdriet is. Troost is iets wat gesteld wordt tegenover verdriet. Troost neem het verdriet niet weg, maar stelt er iets tegenover. Dus dat verdriet is er nu nog wel en blijft ook nog voorlopig. Dus een ware christen is rijk, rijk in God door Christus, en is verdrietig. Ja, juist de ware christen is verdrietig. Kent verdriet, meer en vooral anders dan de wereld.

Om te beginnen omdat heel de schepping lijdt. Je ziet het om je heen. De schepping lijdt. Sinds de zondeval. De aarde, de dieren, de mensen. Door aardbevingen, oorlogen, hongersnoden, ziektes, sterven, jong sterven. Als je de getallen zou horen hoeveel kinderen per dag vluchten, honger lijden, sterven, je huivert.

En wie in Jezus gelooft, lijdt mee. Het gaat je niet voorbij, je deelt ook in ziekte, zwakte, rouw en tranen. Dat God je Vader is betekent niet dat je daar minder of niet mee te maken krijgt. Maar ook, je lijdt mee met de schepping. Dat de schepping zo bloedt uit duizend wonden, zoveel leed en tranen kent. Uw schepping, zo aangetast. Uw werk zo bloedend.

Waarbij komt het lijden aan alles wat God onteert. Zoveel wat Gods Naam, eer, dag en geboden ontheiligt. In de wereld, in de samenleving, in je familie, in je gezin. Zovaak wordt God op het hart getrapt. Alle zondagsontheiliging op één zondag, alle God ontering in één zaterdagavond in Nederland, alle abortussen in één jaar.

En dan het lijden als ik mijn eigen leven en hart bekijk. Dat vlees dat de Geest dwarsboomt. Dat vlees dat toch weer de overhand wil hebben, dat vlees dat me toch weer vallen doet. De Vader bezeren, de Zoon pijnigen, de Geest bedroeven. Het lijden van deze tegenwoordige wereld, lijden in de gemeenschap met Christus.

Droefenis genoeg, zeker ook mooie dingen genoeg. Als je jong bent en waar je naar uitziet. Als je ouder wordt en zoveel moois mag genieten. Maar er loopt een zenuw van pijn doorheen.

En vervolging noemt antwoord 53. Waarbij komt het lijden om Christus wil. Van zovelen van onze broeders en zusters. Lijden en vervolgd worden. Hoevelen worden belaagd, gemarteld en gedood omwille van hun Heere. Soms merk je er zelf ook wat van, dat je lijdt onder hoe anderen met je handelen of je bekijken.

Een christen is rijk in God door Christus, en treurt, lijdt. Dat lijden is er. We mogen onszelf gerust de vraag stellen: doorvoelen we het ook? Dan wil je er toch vanaf?! Dan verlang je toch dat daar een einde aan

komt? Of ontlopen we het liefst zoveel mogelijk? Onttrekken we ons eraan? Houden we het leven van de vervolgte kerk liefst ver van ons vandaan, zijn we gewend aan alle ontheiliging van de zondag, alle abortussen enz? Kunnen we er makkelijk mee omgaan dat we zondaar blijven en dat het vlees opspeelt? Als je daar niet onder lijdt, kun je het niet meevoelen verder.

Dan kun je denken: als ik sterf is dat ten einde. Daar kun je soms naar verlangen. Maar: wat betekent dat voor God? Als ik sterf, dan komt er één kind van God bij Hem, maar verder blijft alles hetzelfde op aarde. Met de wederkomst krijgt God Zijn schepping volmaakt terug. Wordt Hij nooit meer onteerd. Dat is nog veel heerlijker!

2 van Jezus

We lezen verder wat antw 52 verder zegt: Namelijk dat ik met opgeheven hoofde de Heere Jezus verwacht. Verwacht. Verlangend op Hem wacht. Want dan komt het leven op de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Tegenover het lijden en de vervolging hier en nu staat dan de eeuwige heerlijkheid waar God alles en in allen zal zijn. En het lijden van deze tegenwoordige wereld valt in niet tegenover die heerlijkheid. Want dan worden de dingen geopenbaard zoals ze zijn. Dan wordt de Heere Jezus geopenbaard zoals Hij is. Openbaring. Dat kun je je goed voorstellen als je denkt aan een standbeeld waar nog een doek, een kleed overheen hangt. Je ziet wel dat er iets onder zit, maar wat, dat zie je niet precies. Dat komt pas als het standbeeld onthuld wordt, geopenbaard. Het doek wordt weggetrokken en je ziet het. De openbaring, de onthulling, van het standbeeld. Kijk, Jezus is als Verhoogde nu vaak verhuld. Zijn macht, Zijn regering, wat zie je ervan met het blote oog? Als jongeren en oudere kun je het je afvragen: wat merk ik ervan, als ik ziek ben, wat zie ik ervan, bij IS en Boko Haran, dat Jezus alle macht aan Gods rechterhand?

Maar als terugkomt wordt alles onthuld. Geopenbaard. Dan zullen we het zien dat Jezus Koning is. Dan wordt alles geopenbaard. Wie Zijn gelovigen zijn. Want dat blijkt ook niet altijd even sterk, als je toch Petrus had horen vloeken zou je het nooit gedacht hebben. Dan zal ook blijken wie Zijn tegenstanders zijn, want je Judas had meegemaakt die eerste jaren zou je het nooit gedacht hebben.

Maar als Jezus wederkomt dan zal Hij geopenbaard worden als Rechter. Als Koning Die alle macht heeft. Dan gaat het blijken, want Hij zal al Zijn en mijn vijanden in de eeuwige verdoemenis werpen en mij met alle uitverkoren tot Zich nemen in de eeuwige blijdschap en heerlijkheid. Er blijken dan twee soorten mensen te zijn: vijanden en vrienden. Nee, zo staat het er niet: vijanden en uitverkorenen. Eén van

de twee ben je. Dat wordt dan geopenbaard. Nu kan dat heel verborgen zijn. Vijand van Christus? Vijand van Zijn Kerk? Nee toch.... Maar het is net als met die mooie zwanen met hun jonge zwaantjes. Mooie, deftige, statige vogels. Die hun jongen koesteren. En zachtjes en rustig zwemmen ze door het water en doen niemand kwaad. Maar als jij ernaar toeloopt en je steekt je hand uit naar één van de kleine zwaantjes dan blazen ze en gaan klapperen met hun vleugels en ze slaan je het liefste raak en lam. Vijandig als ze zijn. Kijk, als rondzwem in mijn levenswater met de dingen die graag doe, dan lijkt ik lief en netjes te zijn ik doe geen vlieg kwaad. Maar als God dichterbij komt. Als God dichterbij komt en Zijn Woord uitsteekt naar mijn leven, naar mijn lievelingszonden, naar mijn zwakke plekken, en zegt: hier geven. Nu, heden. Bekeer je. Dan steiger ik, dan sla ik van me af en wil ik Hem wegdrijven en wegslaan. Neem me mijn zonden niet af! Vijand. Vijand van Jezus en vijand van Zijn Kerk.

Bent u het nog? Ik zeg nog, want van nature is iedereen het. Niemand is van van nature anders en vriend en welgezin. Bent u ben jij het nog? O, het is verborgen, het is niet te zien. Maar dan wordt het openbaar. Hij stelt je aan Zijn linkerhand, gaat weg van Mij gij werkers de ongerechtigheid. De plaats van de eeuwige pijn naar het lichaam, de eeuwige kwelling naar de ziel, en de eeuwige wroeging naar de geest. In de eeuwige verdoemenis. Dat mega vonnis dat nergens mee te vergelijken is omdat het eeuwig is, omdat het onder Gods toorn is, omdat het ziel, geest en lichaam omvat. En het zal zijn dat je zelf moet zeggen: Heere, U hebt gelijk, ik ben een vijand gebleven. Ik heb u tegenwerkt, en weggeslagen en nooit anders gedaan dan dat, het is waar.

En nu zegt antw 53 niet afstandelijk: de vijanden worden gestraft en de uitverkorenen gezaligd, maar gelovig, in persoonlijk geloof. Dat hij al Zijn, en daarom ten diepste ook mijn, vijanden in de eeuwige verdoemenis werpen zal. En dat is recht. Eindelijk, rechtvaardigheid en gerechtigheid. Halleluja, heilig en rechtvaardig zijn Uw oordelen o Heere der heren.

En mij met alle uitverkorenen. Tegenover die vijanden aan de linkerhand staan uitverkorenen aan de rechterhand. Mij en alle uitverkorenen. Een merkwaardige tegenstelling. Want tegenover vijanden staan vrienden. Tegenover haters staan liefhebbers. Maar dat wordt hier niet gezegd: uitverkorenen. Want inderdaad dan ben ik een liefhebber van Jezus geworden. Liefhebber van Jezus, in Zijn ontvanging, in Zijn lijden, in Zijn dood, in Zijn opstanding, in Zijn hemelvaart, in Zijn zitten aan Gods rechterhand. Zo heb ik Hem nodig gekregen, zo heb ik Hem liefgekregen. Maar dan dat woord uitverkoren.

Kijk, het woord vijanden zegt iets over mij. Het uitverkoren zegt iets over God. Dat hij heeft uitverkoren. Dus in antw 53 komen we de Bijbelse, kostbare lijn tegen: als ik verloren ga is dat puur eigen schuld, ik ben vijand gebleven. Als ik zalig word is dat puur genade, puur dankzij God, Die mij heeft uitverkoren. Die de Heere Jezus voor mij liet sterven, en Die Zijn Geest mij gaf om mij in te winnen, mijn vijandschap om te buigen tot liefde. Omdat Hij mij verkoren had. Uit heel de gevallen doemwaardige mensheid, naar Zijn welbehagen. En daarom kreeg ik Jezus lief.

De catechismus zegt dat deze Rechter even (precies) Dezelfde is.... Er was een hoge militair die thuis vader was. En 's morgens ging was hij eerst vader voor zijn kind. Het mocht op schoot, gaf het eten en toen ging hij weg. Hij kuste het kind en ging naar de kazerne. Daar deed hij zijn officierskleren aan met alle onderscheidingen en strepen vandien. Toen ging hij nog even langs huis. Hij kwam binnen en liep de kamer in. En het kind keek op en zag....en aarzelde: die donkere kleren, al die toestanden erop, en toen, toen zag ze het....het is papa. Hij heeft wel andere kleren aan, hij ziet wel anders uit, maar het is dezelfde als vanmorgen. Papa is niet verandert nu hij andere kleren aan heeft.

Jezus, wie Hem kent kent Hem als de man van Smarten, verzocht in krankheid, verwond verbrijzeld om onze zonden, bebloed, gekruisigd. Straks komt Hij weer: met glans en stralen, met bliksem en zonlicht om Zich heen, maar, maar het is Dezelfde. Precies Dezelfde als Degene Die Zich voor mij onder de vloek in Gods gericht gesteld heeft. Hij komt om te oordelen. En Hij is geen vreemde voor mij en ik niet voor Hem. Ik ken Hem als de Gekruisigde, de Vervloekte, de Veroordeelde en in Wie ik alles vond en Hij kent mij als smekeling, als vluchteling aan Zijn voeten.

Dat is in wezen de spil waar het allemaal om draait. Christus zal oordelen. Zal Hij dan zeggen: ga weg van Mij, Ik heb u nooit gekend? Of zal Hij zeggen: Ik ken u, Mijn gekochte, Mijn beminde, Mijn eigendom. Ik stierf voor u op Golgotha, Ik zal u tot Mij nemen in eeuwigheid. Tot Zich nemen. Ja, de nieuwe hemel en de nieuwe aarde is er ook, maar dat Hij er is, is alles. De Bruidegom Die Zichzelf voor mij gaf. Die ik liefkreeg, en Die mij liefheeft, maar het is hier zo vaak doorkruist. Hij is in de hemel en ik op de aarde, Hij is heilig en ik ben zondig en dat legt er zovaak een smet op. Maar dan: tot Zich. Hem eeuwig zien en liefhebben en door Hem geliefd te zijn zonder iets ertussen.

In dit licht staat ook de prediking. U voelt dat hoop ik en merk ik ook wel vaak. Door de prediking moet u voorbereid worden. Want wie zou er aan de wederkomst denken als het niet gepreekt word? En in de prediking moet je horen dat het hier om gaat: vijand of verkorene. Wat gen je nou, waar staat u? Links of rechts. Zo eerlijk, zo zuiver. U zou toch

hierin verkeerd voorgehouden worden..... Die lijn is er altijd: preekstoel-rechterstoel.

3 met verlangen

Dat geeft, drie dingen. Zie II Petrus 3.

Ten eerste: dat geeft gemeente, het plantje van de verwachting. Dat ik Hem uit de hemel verwacht. Letterlijk staat er: met opgeheven hoofd, reikhalzend: komt Hij al. Maranatha, kom haastig Heere Jezus. Verwachting met verlangen. Dat is een plantje, een teer plantje op de akker van het geloof. Dat plantje heeft een goed klimaat nodig. Een klimaat waarin dat plantje gedijt. Net zoals planten in de tuin die warmte en vocht nodig hebben. Maar als het koud is en droog dan verdorren ze en hebben geen kleur. Nou, dat plantje van verwachting van de wederkomst heeft warmte en vocht nodig. De warmte van de liefde tot de Heere Jezus. Dat spreekt voor zich. Hoe liever je de Bruidegom hebt, hoe meer je naar Hem verlangt. Dus: ga om met de hemelse Bruidegom. Denk aan Hem. Zoals dat meisje dag en nacht loopt te denken aan haar vriend. Een foto op haar mobiel, een foto op haar nachtkastje, of op haar kamer. Denk dag en nacht aan Hem. Lees van Hem in de Schrift, overdenk Hem bij brood en beker. Zijn weg van kribbe naar kruis, open graf tot wederkomst, Zijn God en mens zijn, Zijn namen, Zijn profeet, priester en koning zijn. Lees preken over Hem. En wat Hij geven zal, wat Hij als erfenis zal uitdelen. Overdenk het toekomstige leven. Zoals je je vakantiefolder leest, leest vaker Openbaring 21 en 22. En dan het vocht van de gerichtheid op Gods eer. Het lijden aan wat Hem bedroeft. Open oog en hart voor wat God krenkt. Lees over de vervolgde kerk, lees met geestelijke ogen wat er gebeurt in onze samenleving en houd er de tien geboden naast, overdenk je zonden, je zondige aard, dag aan dag. In zo'n klimaat groeit dat plantje van de verwachting van de wederkomst. Als troost voor wat nu nog zo ten dele is, als troost voor wat nu zoveel verdriet geeft.

In een koud en droog klimaat verdort dit plantje. Een klimaat van een leven dat Jezus niet of nauwelijks overdenkt en het toekomstige leven ook niet. En de droogte van een leven dat nauwelijks lijdt aan wat God onteert. We zijn druk met het aarde, met ons bedrijf en huis over 1 jaar, ver 5 jaar. lezen over sport en auto's, maar over Jezus lezen en Zijn ambten en Zijn lijden, daar komt niet van. Iets lezen over de kerk in het Midden Oosten nee, daar komt niet van, nadenken over mijn zonden en de zonden van land en volk, we genieten van het sportnieuws en shownieuws in het AD en daar blijft het bij. En het plantje van wederkomst verwachting? Het staat er droevig bij, verdort, kaal. Bekeert u, bekeert u.

Ten tweede. De belijdenis van de wederkomst is een appel tot heiliging. Weer II Petrus 3. Waarom? Nou, denk maar aan de bruid en de bruidegom. Stel je nou voor, dat de bruidegom komt op de trouwdag en de bruid heeft haar witte jurk aan, en een vlek, een zwarte vlek voorop. Of: de bruidegom komt wat vroeger dan verwacht en ze zit net te chatten op een site voor kennismaking om een afspraak te maken. Nee, zeg, ze schaamt zich naar. Als bruid opgehaald worden en dan zo.....

Kijk, gemeente we hebben het nu nog niet over mensen die de Heere Jezus niet kennen. We hebben het nu over als je de Heere Jezus kent. Maar je hebt onbeleden zonden. Zonden nog niet beleden. Zwarte vlekken op het kleed van Christus. En dan zou Hij komen. Een appel om elke zonde te belijden. En dat niet op zijn beloop te laten. Dat maar direct te doen, al is het met een schietgebed midden op de dag of als je even naar de wc gaat. Zodat je kleed niet bevlekt is als Hij komt 's middags om 3 uur of 's morgens om 11 uur. En een appel om dan niet daar te zijn waar je Hem niet ontmoeten wilt. Net bezig met iets wat een afgod voor je is. Net op een plaats waar de zonde leeft en waar je zit of staat te genieten van de zonde. Je bent in een cafe met popmuziek, je bent aan soapserie aan het kijken, je bent net je aangifte aan het vervalsen, een vechtfilm met mooie meiden en.....dan zou Jezus komen.

O, benaastigt u om uzelf onbevlekt voor te stellen opdat gij onberispelijk gevonden moogt worden. Juist als je Hem kennen mag, juist als Hij je Bruidegom is, juist dan.....

Ten derde. Als je nou nog onbekeerd bent, Jezus niet kent en niet ten eigendom bent. Nee dat is niet omdat je niet uitverkoren bent of zou zijn, maar omdat je....uitstelt, je vijandschap koestert en niet aanpakt. II Petrus 3. De HEERE wacht nog, niet willende dat sommigen verloren gaan maar dat zij allen tot bekering komen. En dat beeld vertonen allen die Hem liefhebben. Als een wenende Jezus over Jeruzalem. Dat weten de mensen om u heen toch wel, dat u zo met ze te doen hebt, dat u bewogen ver hen bent, dat u voor ze bidt, dat u over hen weent in uw hart?

Daarom is Hij lankmoedig over ons. Kom tot Hem, nog wacht Hij lankmoedig. Als een pontbaas. Op sommige plekken waar jongeren naar school fietsen moeten ze onderweg met een pontje oversteken. Dat was in de Bommelerwaard zo, Bruchem en Kerkwijk. Als je dan aangefietst kwam en de pontbaas zag je dan kon die wat tijd rekken, wat langzamer lopen, wat trager de slagboom pakken, zodat je nog op tijd mee kon. Maar ja, als je dacht, die pontbaas wacht toch wel en je ging afstappen en in het gras een flesje leegdrinken, dan voer hij toch weg, dan kwam te laat. Volgend pont.

God wacht, God rekt de tijd. De pont Christus ligt nog gereed. Hij ziet je, u nog komen. Hij wacht nog. De slagboom is nog niet dicht. Maar als je denkt, och, loopt wel los hoor, alle tijd, dan gaat de slagboom dicht. En je bent te laat. Niet mee naar de overzijde. En er komt geen volgende pont...nooit meer. Daarom: haast u om uws levenswil! Sterven, och dat duurt misschien nog lang denk je, ik en nog jong. Maar de wederkomst kent geen jong of oud. Wees bereid. Niet volgende week, maar nu!

Amen